32000R1825

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1825/2000 НА КОМИСИЯТА
от 25 август 2000 година
за установяване на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета ([1]), и по-специално член 19 от него,

като има предвид, че:

(1) Трябва да се установят подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1760/2000, по-специално относно продажбите между държави-членки, за да не води системата за етикетиране до нарушения на търговията на пазара на говеждо и телешко месо.

(2) За да се осигури възможност за проследяемост, е необходимо, в контекста както на задължителната, така и на доброволната системи за етикетиране на говеждо месо, операторите и организациите да поддържат идентификационна система и всеобхватна регистрационна система за говеждо месо на всеки различен етап от производството и продажбата.

(3) За да се идентифицират кланиците, които нямат номер на одобрение, е необходимо през преходния период да се предвидят алтернативни методи за идентификация на такива кланици.

(4) Необходимо е също така да се установи процедура, която да се следва при етикетирането на говеждо месо, получено от животни, пълна информация за раждането и движението на които не е налице, тъй като вписването на тези данни се изисква едва след 1 януари 1998 г. с Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета от 21 април 1997 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо ([2]). Подобна разпоредба се изисква за етикетирането на говеждо месо, получено от животни, внесени живи в рамките на Общността от трети страни.

(5) В контекста на пълното обозначаване на произхода, за да се избегне ненужното повтаряне на обозначението на етикета на държавите-членки или трети страни, където става отглеждането, е необходимо да се въведе опростено представяне, което се основава на времето, през което животното, от което е получено говеждото месо, се е намирало в държавата-членка или трета страна по рождение или заколване.

(6) Необходимо е да се изясни ситуацията по отношение на допълнителната информация, която може да се включва на етикетите съгласно опростените процедури за етикетиране за мляно говеждо месо. Тази допълнителна информация може, съгласно член 13 от Регламент (ЕО) № 1760/2000, да бъде посочвана до 1 септември 2000 г. Определена информация може да бъде посочвана само до 1 януари 2002 г., ако съответната държава-членка е взела решение да прилага национална задължителна система за етикетиране, включваща тази информация, или ако съответният оператор посочва информацията доброволно.

(7) В контекста на доброволната система за етикетиране на говеждо месо е необходимо да се предвиди ускорена или опростена процедура на одобряване за някои парчета говеждо месо, етикетирани в държава-членка в съответствие с одобрена спецификация и внесени на територията на друга държава-членка.

(8) С оглед на гарантиране надеждността на спецификацията е необходимо независимият и компетентният орган да имат достъп до цялата документация, която се съхранява от операторите и организациите, и да извършват редовни проверки на място на база на анализ на риска.

(9) Член 17 от Регламент (ЕО) № 1760/2000 установява някои разпоредби, съгласно които производството на говеждо месо става изцяло или частично в трети страни. Целесъобразно е да се предвидят подробни правила за прилагане на процедурата за одобряване вноса на говеждо месо от трети страни.

(10) За да гарантира, че процедурите на етикетиране, свързани с вносно говеждо месо, са така надеждни, както и приложимите за говеждо месо от Общността, Комисията проучва уведомленията, получени от трети страни. Пълните уведомления се предават на държавите-членки, когато Комисията стигне до заключението, че процедурите и/или критериите, прилагани в съответната трета страна, са еквивалентни на стандартите, установени в Регламент (ЕО) № 1760/2000.

(11) За да гарантира надеждността на системата за етикетиране в трети страни, Комисията може да поиска допълнителна информация и трябва да вземе необходимите мерки в светлината на получената информация в резултат на тези искания.

(12) Комисията може да извършва проверки в трети страни. За да е в състояние да извършва проверки в трета страна, Комисията се нуждае от предварително съгласие на съответната трета страна. Ако няма такова съгласие, Комисията трябва да вземе необходимите мерки.

([1]) ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1.
([2]) ОВ L 117, 7.5.1997 г., стр. 1.

(13) Необходимо е държавите-членки да извършват проверки, за да се гарантира достатъчна точност на използваните доброволни етикети.

(14) Трябва да се създаде рамка на санкциите, които следва да се налагат на операторите. Тази рамка трябва да отчита ситуациите, при които операторът не е етикетирал говеждо месо в съответствие с правилата на задължителната система за етикетиране или когато операторът не е етикетирал говеждо месо в контекста на доброволната система за етикетиране, без да съблюдава спецификацията, или когато няма одобрена спецификация. За ограничен срок, до 1 януари 2001 г., за да се вземат предвид трудностите на операторите при прилагане на този регламент, най-строгите санкции трябва да се налагат, когато етикетът съдържа информация, която е подвеждаща за потребителя или не съответства на одобрената спецификация.

(15) Регламент (ЕО) № 820/97 предвиждаше всеки оператор или организация, които желаят да поставят доброволно обозначение на етикет, да представят спецификация за одобрение от компетентния орган на всяка държава-членка, в които се осъществява производството или продажбата на въпросното говеждо месо. Регламент (ЕО) № 2772/1999 на Съвета от 21 декември 1999 година относно общи правила за система за задължително етикетиране на говеждото месо [1] позволи на операторите да продължат да поставят доброволни означения, в допълнение към задължителните означения, до 31 август 2000 г.

(16) При условие че няма промяна в одобрените доброволни спецификации и те отговарят на новите правила, целесъобразно е тези спецификации, както и тези, одобрени за трети страни, да продължат да бъдат валидни.

(17) Регламент (ЕО) № 820/97 предвижда, когато налице е достатъчно подробна информация в системата за идентификация и регистрация на говеда, държавите-членки да могат да вземат решение, че за говеждо месо от животни, родени, отгледани и заклани в същата държава-членка, на етикетите трябва да бъде отбелязана и допълнителна информация. Регламент (ЕО) № 2772/1999 разреши на държавите-членки да продължат да имат възможност да прибягват до налагане на задължителна система за етикетиране на говеждо месо от животни, родени, отгледани и заклани на тяхната собствена територия в съответствие с член 19, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 820/97, временно, до 31 август 2000 г.

(18) Решение № 98/595/ЕО на Комисията от 13 октомври 1998 г. относно прилагането на система за задължително етикетиране на говеждо месо във Франция и Белгия [2] и Решение № 1999/1/ЕО на Комисията от 14 декември 1998 г. относно прилагането на система за задължително етикетиране на говеждо месо във Финландия [3] позволяват на тези държави-членки да налагат система за задължително етикетиране на говеждо месо от животни, родени, отгледани и заклани на тяхната собствена територия. Тези решения, както и други бъдещи такива решения, трябва да продължат да се прилагат, докато пълното идентифициране по произход в системата за задължително етикетиране в Общността влезе в сила от 1 януари 2002 г.

(19) За да се извършва мониторинг на прилагането на доброволната система за етикетиране, държавите-членки трябва да създадат регистър на одобрените спецификации и да съобщават на Комисията информация за националните им правила за прилагане и одобрените на техните територии доброволни означения. Тази информация трябва редовно да се актуализира.

(20) Необходимо е да се отмени Регламент (ЕО) № 1141/97 на Комисията от 23 юни 1997 г. относно установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо [4], последно изменен с Регламент (ЕО) № 824/98 [5]. Въпреки това, за да се избегне объркване през преходния период преди въвеждането на задължителната система, както е установено в Регламент (ЕО) № 1760/2000, Регламент (ЕО) № 1141/97 трябва да остане приложим за месо, получено от животни, заклани преди 1 септември 2000 г.

(21) Мерките, предвидени в настоящия регламент, са в съответствие със становището на Управителния комитет по говеждото и телешкото месо,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Проследяемост

Всички оператори и организации по смисъла на член 12, трето тире от Регламент (ЕО) № 1760/2000, разполагат на всеки от отделните етапи на производство и продажба с идентификационна система и всеобхватна регистрационна система.

Тази система се прилага по такъв начин, че да осигурява връзка между идентификацията на месото и съответното животно или животни, както е предвидено в член 13, параграф 1 и член 16, параграф 2 от посочения регламент.

Регистрационната система съдържа вписване, по-специално, на пристигането и заминаването на добитъка, труповете на заклани животни и/или парчета от тях, за да бъде гарантирана връзката между пристиганията и заминаванията.

Член 2

Етикетиране, когато няма налична информация

1. Номерът на одобрението, предвиден в член 13, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 1760/2000, е:

а) или номерът на одобрението, предвиден в член 10, параграф 1 от Директива 64/433/ЕИО на Съвета [6],

б) или, когато няма номер на одобрение, националният регистрационен номер.

[1] ОВ L 334, 28.12.1999 г., стр. 1.
[2] ОВ L 286, 23.10.1998 г., стр. 55.
[3] ОВ L 1, 5.1.1999 г., стр. 3.
[4] ОВ L 165, 24.6.1997 г., стр. 7.
[5] ОВ L 117, 21.4.1998 г., стр. 4.
[6] ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 2012/64.

Когато не е налице нито един от двата номера, до 1 януари 2001 г. номерът може да бъде заменен с наименованието и адреса на кланицата.

2. При прилагането на член 13, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1760/2000:

а) за месо, получено от животни, родени в Общността преди 1 януари 1998 г., когато информацията относно мястото на раждане и/или мястото на отглеждане, когато е различно от последното място на отглеждане, не е на разположение, обозначението за мястото на раждане и/или мястото на отглеждане се заменя с обозначението „*(Родено преди 1 януари 1998 г.)“,

б) за месо, получено от животни, внесени живи на територията Общността, когато информацията относно мястото на раждане и/или мястото на отглеждане, когато е различно от последното място на отглеждане, не е на разположение, обозначението за мястото на раждане и/или мястото на отглеждане се заменя с обозначението „*(Внесено живо в ЕО)“ или „*(Внесено живо от[наименованието на страната])“.

Член 3

Опростяване на обозначението за произход

При прилагането на член 13, параграф 5, буква а) от Регламент (ЕО) № 1760/2000 за говеждо месо, получено от животни, които са били отглеждани 30 или по-малко дни:

— в друга държава-членка или трета страна по рождение,

— в друга държава-членка или трета страна по рождение, където е станало коленето,

обозначаването на тези държави-членки или трети страни, като държава-членка или трета страна, в които е осъществено отглеждането, няма да се изисква, при положение че тези животни са били отглеждани в друга държава-членка или трета страна за срок не по-дълъг от 30 дни.

Член 4

Размер на групата

1. При транжирането на труповете на закланите животни или четвъртинките, размерът на групата, предвидена в член 13, параграф 1, алинея втора от Регламент (ЕО) № 1760/2000, се определя от броя на труповете на заклани животни или четвъртинки, транжирани заедно и представляващи една партида за съответната транжорна. Този размер не може в никакъв случай да превишава производството за един ден.

2. При по-нататъшно транжиране или мелене, групата може да включи всички групи, посочени в параграф 1, вложени в транжиране или мелене през същия ден.

Член 5

Мляно говеждо месо

1. За целите на настоящия регламент мляното месо се дефинира като месо, което е било накълцано или прекарано през спирално-винтова мелачка.

2. Допълнителната информация, която може да се включва на етикетите, както това е предвидено в член 14, третата алинея от Регламент (ЕО) № 1760/2000, е следната:

а) от 1 септември 2000 г. — обозначенията, посочени в член 13, параграф 2, букви б) и в) от Регламент (ЕО) № 1760/2000, както и датата на смилане;

б) от 1 септември 2000 г. до 1 януари 2002 г. — обозначенията, посочени в член 13, параграф 5, букви а), i) и ii), и б) от Регламент (ЕО) № 1760/2000, ако съответната държава-членка е взела решение да прилага национална система за задължително етикетиране, включваща такава информация, или ако съответният оператор посочва доброволно информацията в съответствие със раздел II на дял II от Регламент (ЕО) № 1760/2000;

в) от 1 януари 2002 г. — обозначенията, посочени в член 13, параграф 5, буква а), i) и ii) от Регламент (ЕО) № 1760/2000.

Член 6

Процедури на одобрение

1. Срокът, предвиден в член 16, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1760/2000, през който одобрението не е отказано или не е поискана допълнителна информация от компетентния орган на държавата-членка, до която се изпраща говеждото месо, е два месеца от деня, следващ датата на подаване на заявлението.

2. В съответствие с член 16, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1760/2000 за първокачествените парчета говеждо месо в индивидуални опаковки, етикетирани в държава-членка в съответствие с одобрена спецификация и внесени на територията на друга държава-членка, когато на първоначалния етикет не се добавя информация, срокът, предвиден в член 16, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1760/2000, е 14 дни.

3. За целите на член 16, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1760/2000 говеждо месо в малки опаковки за търговия на дребно, което е било етикетирано в държава-членка в съответствие с одобрена спецификация, може да бъде внесено на територията на друга държава-членка и търгувано в нея без предварително одобрение на спецификацията на етикетиране от тази държава-членка, при условие че:

а) въпросните опаковки остават непроменени;

б) спецификацията, одобрена в държавата-членка на опаковане, обхваща и търговията с пакетирано говеждо месо в други държави-членки;

в) държавата-членка, одобряваща такава спецификация, предостави цялата необходима информация предварително на всички други държави-членки, в които съгласно одобрената спецификация трябва да се търгува пакетираното говеждо месо.

Член 7

Проверки

1. Операторите и организациите предоставят по всяко време на експертите на Комисията, на компетентния орган и на съответния независим контролен орган по смисъла на член 16, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕО) № 1760/2000 достъп до техните помещения и до цялата документация, която доказва, че информацията на съответните етикети е вярна.

2. Компетентният орган и, в случая, посочен в член 16, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕО) № 1760/2000, независимият контролен орган, извършват редовни проверки на място въз основа на анализ на риска, който трябва да отчита, по-специално, сложността на съответната спецификация. За всяка проверка се изготвя доклад за извършената инспекция, който трябва да включва всички дефицити, както и предложените мерки за подобряване на положението и всички крайни срокове и наложените санкции.

3. Когато не се ползва опцията, предвидена в член 16, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕО) № 1760/2000, държавите-членки извършват проверки по такъв начин, че да предоставят гаранции за точността на използваните етикети. Тяхната честота се определя, по-специално, от сложността на съответните спецификации.

4. Операторите, организациите и независимите контролни органи съобщават цялата релевантна информация на компетентния орган.

Член 8

Одобрения, предоставяни от трети страни

1. Комисията проверява дали уведомленията са направени, както е предвидено в член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1760/2000. При получаване на уведомление, което е непълно, Комисията информира съответната трета страна, като посочва каква информация е необходима.

Пълните уведомления се предават на държавите-членки освен ако Комисията стигне до заключение, че процедурите и/или критериите в съответната трета страна не са еквивалентни на стандартите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1760/2000 в съответствие с пълномощията ѝ да го направи съгласно член 17, параграф 2, трета алинея от посочения регламент.

2. Ако по което и да било време Комисията счете въз основа на уведомлението, предвидено в член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1760/2000, че е целесъобразно да провери дали процедурите и/или критериите, съобщени от трета страна, са понастоящем еквивалентни на стандартите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1760/2000, Комисията може да поиска третата страна да предостави всякаква необходима информация. По-специално Комисията може да поиска третата страна да предостави копия на спецификациите, одобрени от определения компетентен орган. Комисията може по-нататък да поиска от третата страна да разреши представители на Комисията да извършат проверки в третата страна.

3. Ако информация или разрешение, поискани съгласно предходния параграф, не се получат в срока, определен от Комисията, то Комисията може да заключи, че процедурите и/или критериите, прилагани в съответната трета страна, не са еквивалентни на стандартите, предвидени в Регламент (ЕО) № 1760/2000.

4. Комисията може по всяко време да промени своето първоначално решение по отношение на еквивалентността на процедурите и/или критериите, прилагани в съответната трета страна съгласно член 17, параграф 2, трета алинея от Регламент (ЕО) 1760/2000.

Член 9

Санкции

1. Държавите-членки определят система от санкции, която се прилага в случай на нарушения на разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1760/2000 и вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефикасни, пропорционални и възпиращи.

2. Без да се засягат санкциите, предвидени в член 18 от Регламент (ЕО) № 1760/2000, когато говеждо месо е етикетирано:

— без спазване на задължителната система за етикетиране или

— при прилагане на доброволната система — неспазвайки спецификацията или когато няма одобрена спецификация,

държавите-членки изискват отстраняване на говеждото месо от пазара до повторното му етикетиране в съответствие с настоящия регламент.

Въпреки това, ако съответното месо отговаря на всички съществуващи ветеринарни и санитарни правила, държавите-членки могат, в допълнение на санкциите, предвидени в параграф 1, да разрешат прякото изпращане на това месо за преработка в продукти, различни от посочените в член 12, първо тире от Регламент (ЕО) № 1760/2000.

3. До 1 януари 2001 г. отстраняването на говеждо месо от пазара може да става само когато етикетът съдържа информация, която може да подведе потребителя в значителна степен или не отговаря на одобрената спецификация.

Член 10

Регистър

Компетентният орган създава регистър на одобрените спецификации и, по-специално, за всеки оператор и организация, отговорни за етикетирането на говеждото месо, и независимия орган, отговорен за проверките.

Член 11

Уведомявания

Държавите-членки уведомяват Комисията относно:

а) наименованията на органите, компетентни за прилагането на системата за етикетиране, съгласно Регламент (ЕО) № 1760/2000, както и на подробните правила за неговото прилагане и, по-специално, тези, които се отнасят за съответните проверки, които трябва да бъдат извършвани, и санкциите, които трябва да бъдат налагани;

б) до 30 септември 2000 г., пълния списък на всички доброволни обозначения, одобрени на тяхна територия;

в) на всеки три месеца, актуализиране на списъка, посочен в буква б).

Член 12

Преходна разпоредба

При условие че те са в съответствие с Регламент (ЕО) № 1760/2000 и с настоящия регламент,

а) доброволни спецификации, одобрени съгласно членове 14 и 15 от Регламент (ЕО) № 820/97, продължават да са валидни;

б) националните системи за задължително етикетиране на говеждо месо, одобрени в съответствие с член 19, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 820/97, продължават да са валидни до 1 януари 2002 г., както и други подобни решения.

Член 13

Отмяна

Регламент (ЕО) № 1141/97 се отменя.

Въпреки това този регламент остава приложим за месо, получено от животни, заклани преди 1 септември 2000 г.

Позоваванията на отменения регламент се тълкуват като позовавания на настоящия регламент съобразно таблицата на съответствие в приложението.

Член 14

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага за говеждо месо, получено от животни, заклани на или след 1 септември 2000 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставен в Брюксел на 25 август 2000 година.

За Комисията

Philippe BUSQUIN

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствие

Регламент (ЕО) № 1141/97	Настоящият регламент
Член 2	Член 1
-	Член 2
-	Член 3
-	Член 4
-	Член 5
Член 1	Член 6
Член 3	Член 7
Член 4а	Член 8
Член 4	Член 9
Член 5, параграф 1	Член 10
Член 5, параграф 2	Член 11
-	Член 12
-	Член 13
Член 6	Член 14